

Arrest

nr. 73 293 van 16 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 13 januari 2012 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie van 10 januari 2012 houdende bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2012 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 januari 2012 om 11.00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN die loco advocaat C. SLABBAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij kwam het Rijk binnen met een visum type C op 5 juni 2010. Op 14 november 2011 werd haar een bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Op 14 december 2011 wordt door de ambtenaar van de burgerlijke stand een beslissing genomen houdende weigering van de huwelijksvoltrekking na negatief advies van het Parket.

1.2. Op 10 januari 2012 wordt door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke integratie een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde betekend. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“(…)

*Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Italië, Griekenland, Oostenrijk, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta om de volgende reden : **Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Betrokkene werd op 14/11/2011 in het bezit gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit bevel was geldig tot 23/11/2011. Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is. Betrokkene heeft een huwelijksdossier ingediend bij de stad Antwerpen samen met een vrouw van Belgische nationaliteit (Touba, Rachida °28/08/1977). Op 14/12/2011 weigerde de stad Antwerpen het voorgenomen huwelijk te voltrekken, na negatief advies van het parket van Antwerpen. Bovendien, zijn intentie om te huwen geeft hem niet automatisch recht op verblijf. Betrokkene is nu aangetroffen in onwettig verblijf, het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan een nieuwe beslissing.***

En application de l'article 7, alinéa 3, de la même loi, l'exécution de sa remise à la frontière ne pouvant être effectuée immédiatement, l'intéressé doit être détenu à cette fin : **Il y a lieu de maintenir l'intéressé à la disposition de l'Office des Etrangers dans le but de le faire embarquer à bord du prochain vol à destination du Maroc.**

*Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden : **Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerstvolgende vlucht met bestemming Marokko.***

(…)”

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering

2.1. Wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten werpt de verwerende partij een exceptie van niet ontvankelijkheid op wegens het ontbreken van het rechtens vereiste belang en dit wel om reden dat er *in casu* sprake is van een herhaald bevel.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van haar op 10 januari 2012 ter kennis gebrachte bevel om het grondgebied te verlaten. Dit wordt ter terechtzitting niet ontkend door de verzoekende partij. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt verder dat voormeld bevel niet werd aangevochten en dienvolgens definitief is, zodat dit bevel principieel uitvoerbaar is. De eventuele nietigverklaring van het thans bestreden bevel wijzigt bijgevolg de illegale verblijfssituatie van verzoekende partij niet en levert voor haar geen nut op, omdat de verwerende partij het vroegere bevel om het grondgebied te verlaten kan uitvoeren, vermits deze

definitief is geworden (RvS 2 oktober 2003, nr. 123 774, RvS 11 mei 2005, nr. 144 319). Er dient daarom te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen wettig belang heeft bij de vordering in zoverre deze gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 15 september 2003, nr. 122 790).

In de mate verzoekende partij artikel 8 EVRM inroept en stelt dat zij sedert geruime tijd een relatie onderhoudt met haar vriendin van Belgische nationaliteit en zij voornemens zijn in het huwelijk te treden wijst de Raad erop dat in de huidige bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt gemotiveerd dat haar intentie om te huwen haar geen recht op automatisch verblijf geeft. Inzake immigratie heeft het EHRM er bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 23; EHRM 26 maart 1992, Beldjoudi/Frankrijk, § 74; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43). Artikel 8 van het EVRM kan evenmin zo worden geïnterpreteerd dat het voor een Staat de algemene verplichting inhoudt om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren en om de gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan (EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 39). Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het immers de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen en in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk, § 67). De Staat is dus gemachtigd om de voorwaarden hiertoe vast te leggen. De mogelijke toepassing van artikel 8 EVRM stelt de betrokken vreemdeling niet vrij van het verkrijgen van de vereiste documenten om het Rijk binnen te komen en een tijdelijke verwijdering om reden dat hij niet in het bezit is van die documenten is geenszins strijdig met dit verdragsartikel. De bestreden beslissing heeft inderdaad niet tot gevolg dat verzoekende partij van haar partner wordt gescheiden doch dat zij enkel tijdelijk het land moet verlaten met de mogelijkheid er terug te keren nadat zij zich in het bezit zal hebben gesteld van de nodige documenten voor een regelmatige binnenkomst in het Rijk.

In zoverre de verzoekende partij verwijst naar het voorgenomen huwelijk, wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen erop dat de intentie om te huwen geen recht op verblijf opent. Bovendien werd de huwelijksvoltrekking door de stad Antwerpen geweigerd. De Raad wijst er verder op dat verzoekende partij zich in een procedure gericht tegen de beslissing tot weigering van huwelijk kan laten vertegenwoordigen door haar advocaat en in geval van de noodzaak van persoonlijke verschijning een visumaanvraag kan indienen bij de bevoegde Belgische consulaire diensten.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat ze wel nog over het rechtens vereiste belang zou beschikken. De verzoekende partij heeft geen belang bij de vernietiging van het thans bestreden bevel. Huidige vordering is niet ontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet, zal de beslissing over het rolrecht of de vrijstelling van het rolrecht desgevallend worden onderzocht in een later stadium van de procedure. 2.1. Wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. HUYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. HUYS

A. VAN ISACKER